

Tordivelen og flua

Nedskrevet av Lindeman I 1866 etter Ole Evensen Almerlie, Feiring

Og tordivel'n knytte på seg hosobæind.

Pirion!

Så flaug 'n like til fluguland,

piri mitt mitt parian

dan diri ditt ditt darian

dan pirion!

Og tordivel'n ville tel flugua fri.

«Å, vil du vara kjærringa mi»,

«Nei, åssen kæin du nå tenkje slik.

Du er fattig og jeg er rik:»

«For når du graver i muld og jord

Så sitter jeg ved kongens bord»

«Og når du graver i rusk og rat

så spiser jeg av kongens mat.»

«Og når du krabber i åker og eng

spaserer jeg på silkeseng.»

Da slo tordivel'n flugua på kinn.

«Detta ska du ha att for kjæften din!»

Flugua sætt' seg på snippen og gret.

«Å reis itte frå meg men ta meg med.»

«Når skal så vårt bryllup stå?»

«Itte i år men tel neste vår».

Og bryllupet vart både gildt og stort.

Og bryllupet sto på en hestelort.

Og dansen gikk lystig i brudehus.

Det danse to lopper det spelte ei lus.